

H.G. REICHENBACH kuvasi 1872 Thaimaasta löytyneen helokämmekän 1800-luvulla orkideankasvatusta harrastaneen maanmiehensä Hüttnerin mukaan. Suku oli tosin *Pleione*, josta Otto Kuntze siirsi 1891 sen ja joukon muitakin lajeja *Coelogyne*-sukuun.

Kuvaus

Thaimaan lisäksi *Coelogyne huettneriana* kasvaa epifyytinä Laosin, Myanmarin ja Vietnamin ainavihannissa metsissä sekä litofyytinä kalkkikivikallioilla 1100–1200 metrin korkeudella.

Päinvastoin kuin useat muut helokämmekät laji pysyy mukavasti ruukussaan, sillä sen 4–6 sentin korkuiset ja läpimitaltaan 4-senttiset varsimukulat kasvavat tiiviisti lähekkäin. Tummanvihreitä lehtiä on kaksi ja niiden pituus on 20–35 ja leveys 8–12 senttiä. Korkeutta kasville kertyy siten 30–40 senttiä.

Kukintovarsi kasvaa uuden varsimukulan päähän, kasvunsa aloittavien lehtien välistä. Kukintovarsi voi venyä 15–30 sentin pituiseksi, ja siihen avautuu samanaikaisesti 4–8 kukkaa, joiden läpimitta on 5 senttiä. Kukat ovat norsunluun valkoiset, huulella on kauniisti oranssia ja ruskeaa. Laji sekoitetaan helposti *Coelogyne flaccidaan*, mutta kaksi asiaa helpottaa tunnistamista. *C. flaccidan* kukintovarsi on nuokkuva, *C. huettnerianan* pysty ja siinä on vähemmän kukkia. Selvin ero on kuitenkin tuoksussa: *C. huettnerianan* myskille vivahtava tuoksu voittaa mennessä tullen *C. flaccidan* usein hevostallin hajuksi luonnehditun voimakkaan tuoksun. Kasvi kukkii luonnossa huhti–kesäkuussa.

Kasvatus

Coelogyne huettnerianan kasvuympäristö on lauhkea tai lämmin, ilmankosteus on suuri. Talvikaudella on viileämpää ja sataa vähemmän.

Kesät *C. huettneriana* viihtyy ulkona muiden helokämmeköiden tavoin. Talvella kotiemme ilmankosteus on sillekin aivan liian alhainen.

Kasvit voisikin silloin suihkuttaa reilusti vaikka viikoittain, kuitenkin varoen kasvualustan turhaa kastelemista. Lasikossa helokämmekät viihtyvät – kunhan ilman kierto on erittäin hyvä, muuten lehtiin tulee kaikenlaisia sieni- ja bakteeritautien aiheuttamia pilkkuja ja läikkiä. Valontarve on kohtalainen.

Oman kasvini hankin kolmisen vuotta sitten. Kesät se on ollut ulkona, talvet ikkunalaudalla. Ensimmäinen kukinta osui kesäkuun alkuun, nyt kukat ovat auneet helmikuun puolivälissä.

Teksti ja kuvat OILI PENTINSAARI